

FORRÁSOK

A Borszékert Alapítvány és a Borszéki Polgármesteri Hivatal közérdekű lapja

XXV. évfolyam 12. szám, 2021. December

SZÜKSÉGÜNK VAN ARRA, HOGY
KÖZÖSSÉG LEGYÜNK

2.

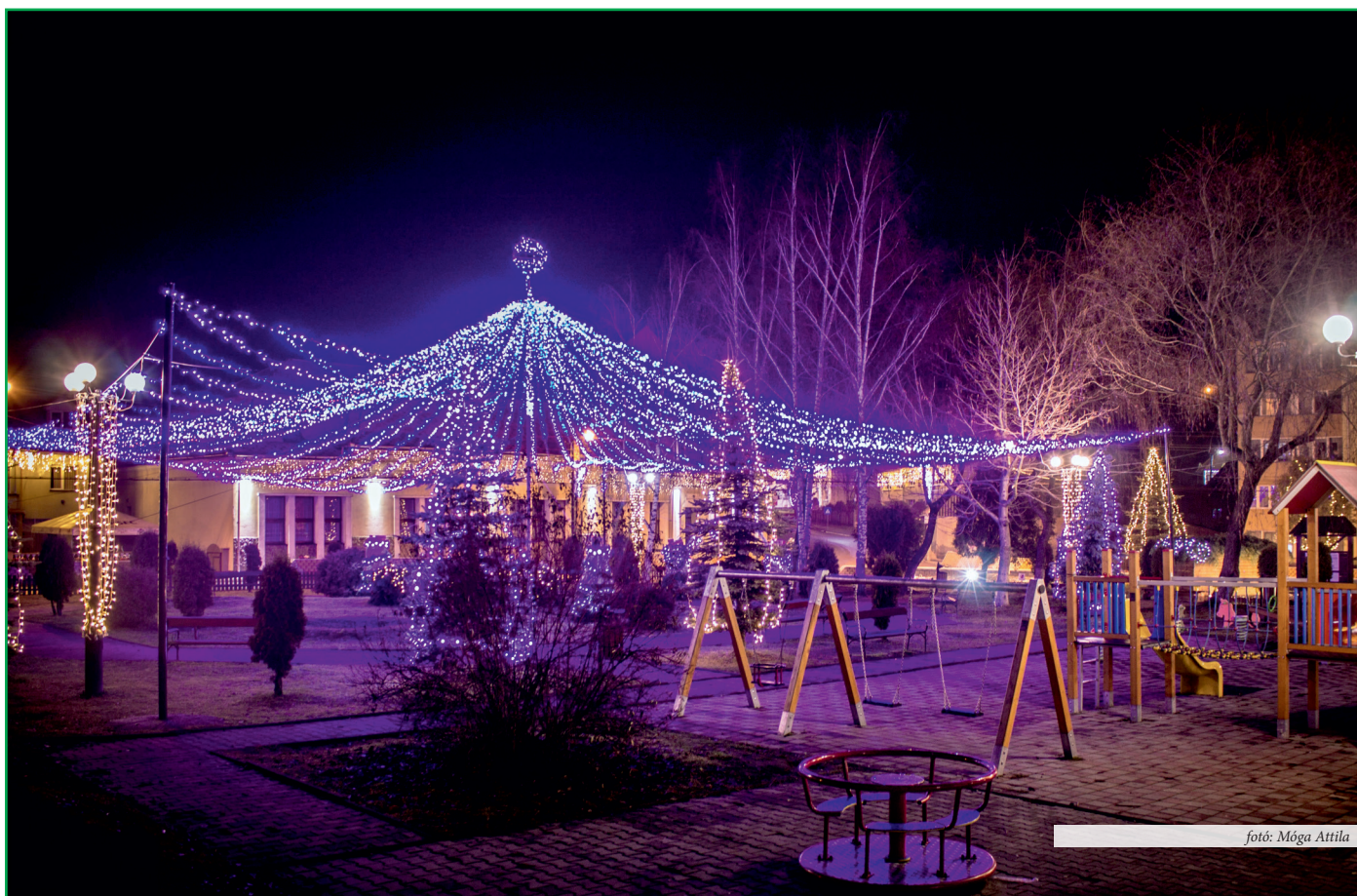
GONDOLATOK ADVENT 3.
VASÁRNAPJÁN

3.

RENDHAGYÓ „FAKANÁL”

4.

IDÉN IS ÜNNEPLŐBE ÖLTÖZÖTT A VÁROS

fotó: Móga Attila

A diszvilágítás első adventvasárnapján történt felkapcsolásával Borszáken is karácsonyi hangulatba öltözött a város. Noha a koronavírus továbbra is meghatározza mindennapjainkat, a tavalyitól eltérően az idei adventi eseményeket már nem kellett törölni. Így újra a hagyományok szerint készülhetünk a karácsonyra.

Noha az utolsó pillanatig bizonytalan volt, hogy lehet-e egyáltalán bármilyen eseményt szervezni, a koronavírus helyzet kedvező alakulása lehetővé tette, hogy újfent ünnepsorozatral tegyük hangulatossabbá a borszékeniek ünnepi készülődését.

Így kerülhetett sor a központi parkban kihelyezett adventi gyertyák meggyújtásának visszafogottabb, ám meghitt eseményeire. Ezúton is köszönjük mindenkinek, aki hozzájárult ezen alkalmak

megszervezéséhez. Az adventi időszak utolsó hétvégén pedig visszatért ünnepi készülődéseinkbe a karácsonyi kavalkád. A kétnapos rendezvénysorozatot neves fellépők, állandó vásár és díjmentes fotózkodás tették emlékeztetővé.

„Újra egy nehéz év van mögöttünk, szerencsére az ünnepi készülődés visszatérhetett a régi kerékvágásba” – fogalmazott Mik József polgármester. Kihangsúlyozta, a koronavírus helyzet miatt sokáig bi-

zonytalan volt, hogy mit lehet szervezni. „Visszatért a hagyományos adventi események, illetve újévi tűzijáték sem marad el” – részletezte az előljáró. Kiemelte, fontos, hogy igazi ünnepi hangulat uralja a várost. Ennek érdekében a korábbi években használt díszítő elemeket felújították, illetve 60 ezer lej értékben újakat is beszerettek.

SZÜKSÉGÜNK VAN ARRA, HOGY KÖZÖSSÉG LEGYÜNK

fotó: Mőga Attila

Talán két évvel ezelőtt valószínűtlennek tartottuk, hogy történni fog valami, ami fejtegetjére állítja világunkat, ami bizonytalanná, kiszámíthatatlanná teszi mindennapjainkat. Olyan időszakot élünk, amelynek során felértékelődik mindaz, aminek igazi közösségalkotó ereje van: az egymás iránti szeretet, a jóság, a megbékélés.

Egy megpróbáltatásokkal teli év végére érve az adventi időszak azt jelzi számunkra, hogy közeledik a karácsony szent ünnepe. A rohanó világ zaja mellett óhatatlanul meg kell állnunk és fel kell tennünk magunkban a kérdést: van-e bennünk öröm és szeretet? Tudjuk-e örömmel élni a mindennapjainkat,

örömmel végezni köreinkben a ránk bízottakat? Tudunk-e örömmel készülni a karácsony ünnepére és örömmel várakozni? De vajon lehet-e öröm életünkben, mikor valaki beteg a családban? Vagy éppen gyermekünk beteg? Lehet-e öröm akkor, mikor nehézségekkel, megpróbáltatásokkal küzdünk?

Az öröm nem köthető különböző élethelyzethez. Nem csak akkor létezik az, ha minden rendben van életünkben. Örömről és szeretetről tehetünk tanúbizonyságot akkor is, amikor ebben az összekuszált és kaotikus világban élünk, akkor is, amikor minden olyan bizonytalan. Hiszen azt tudjuk továbbadni egymásnak, ami a lelkünkben van. Az öröm

nem egy érzés, nem egy hangulat, hanem egy lelkiállapot.

Tekintsünk úgy életünkre, mint egy hagyományos mérlegre, amelynek van két serpenyője. Egyikben ott vannak az életünk gondjai, de ha csak ez van benne, akkor az lehúz bennünket, lelkileg mélyre visz. De ha a másik serpenyőben ott tud lenni az, ami már szimbolikusan meggyúlt az adventi koszorún, a hit, a remény, az öröm és a szeretet, akkor a mi életünkben is meg tud lenni az egyensúly. Ott van a nehézség is, de jelen van Isten is az életünkben. Csak akkor van igazi, örömteli karácsonyunk, ha az Istent tudjuk ünnepelni. Átala pedig az örömet és a szeretetet tudjuk megélni.

Talán az elmúlt két év pandémiás időszakában még jobban bebizonyosodott, mennyire fontos az egymás iránti szeretet, a jóság és megbékélés. Ezek tudnak számunkra igazi közösségi élményt nyújtani. Márpedig ezekben a megpróbáltatásokkal teli időszakban szükségünk van arra, hogy egy igazi közösség legyünk. Egy közösség, amely összetart, amely felelősséget tanúsít tagjai iránt, ugyanakkor keresi a harmóniát, a megbékélést. Ennek a közösségnek a vezetőjeként azt kívánom önöknek, legyen részük szeretetben, örömben, hogy legalább ezen a legszebb ünnepen tudjuk elfeledni a bajt, gondot, bánatot, tudjunk szeretni, ölelni és örülni egymásnak.

Boldog karácsonyt és egészségben, sikerekben, eredményekben gazdag boldog új esztendőt kívánok minden borszéki lakosnak.

Mik József polgármester

ÜNNEP ELŐTT

Nemsokára itt a karácsony, a szeretet ünnepe. A szeretet ünnepe, hangoztatjuk, halljuk mindenhol.

Ma mindenki, aki teheti, üzletekben rohangál, ajándékot vásárol, ajándékot ad gyerekeknek. Mert ez így dukál, mert a szeretet ünnepe van. Jónak lenni jó! Az ünnepek viszont jelzik, hogy vannak egyszerű, jelentéktelen hétköznapiak is bőségesen. Gyerekeink mellettünk, velünk élnek és lassan elfelejtjük meghallgatni, észrevenni őket. A szülő-gyerek kapcsolatnak millió összetevője van. Világra hozzuk őket, gondoskodunk róluk, megvesszük, ami fontos, és biztosítjuk nekik a családot, amely nélkül nem lennének egészek. Ez a minimum, hiszen mi hívtuk

őket a világra.

Az utóbbi években viszont egyre gyakrabban tapasztalható, hogy érdemben nem figyelünk a gyerekekre. NEM beszélgetünk velük. A törődés nem azt jelenti, hogy folyton a nyakukon lógunk, tutujgatjuk, a széltől is óvjuk őket. A mindent megvesszünk nekik téma körül most nem is említtem. A figyelem annyit jelent, hogy a gyerek szavait, gesztusait, cselekedeteit odafigyeléssel követjük. Nem sablonosan, nem a megetted az ebédet kérdéssel. A gyerekek nagy része folyton beszél, és örül, ha meghallgatják. Nem fontos, hogy toronyórát láncostól ajándékozzunk neki, nem fog emlékezni rá. Arra fog, hogy anya vagy apa meghallgatta-e, megölelte-e vagy

mesélt-e neki esténként.

Az iskolában sokszor megkérdelem, szoktatok-e beszélgetni otthon, egyre kevesebb gyerek mond igent. A legtöbben kibökik a legfájdalmasabbat: nem nagyon, mert szüleik telefonoznak, gépeznek. Nem az derül ki, hogy sokat dolgoznak, még ha ez így is van, hanem hogy lógnak egy kutyán, miközben hagyják, hogy a gyerek is ezt tegye.

Egy gyerekkel lenni sokszor fárasztó. Az lenne a szülő dolga, hogy bevonja a közös életükbe. Igenis lehet együtt főzni, lehet a kertben kapálni. Miközben ezeket tennék, még az együtt hallgatás is erősítené a kapcsolatunkat. Hát még a beszélgetés. Nem a problémáinkat kell rájuk önteni, hanem csak

(folytatás az 3. oldalon)

(folytatás a 2. oldalról)

egyszerű dolgokat megvitatni, hiszen az élet sem mindig világmegváltó dolgok sorozata. Eerre sokan azt mondanák, minden közös cselekvést vita előzne meg, mert a gyerek nem akar leválni a telefonról vagy tabletről. Eleve könnyebb dolgunk lenne, ha nem hagytuk volna rátapadni. Mégis úgy hiszem, hogy a legtöbb gyerek, főleg kisebb korban, szeret a szülővel lenni. Ha mesélünk neki a régi életünkről, a gyerekkorunkról, a nagyszülőkről, akkor közelebb kerülhetünk a lelkükhöz. A gyerek a szülő mellett biztonságot akar. Az a fontos neki, hogy tudja, mindig vigyáznak rá, ha hibázik, elfogadják, és nem szégyenítik meg. Ha túllépné a határt,

amit meg kell szabni neki, akkor a következőkkel neki kell számolnia. A határok értük vannak. Mi felnőttek is tudjuk, hogy a szabadság illúzió. Nem rohanunk szembe kedvünk szerint a forgalommal, mert bajba kerülünk. A gyerekeinknek is ezt kell megtanítanunk. Nem azt, hogy tetteinek következményeiért a külvilág a hibás. És majd mi kimossuk őket azokból bajokból, amiket ők okoztak, pedig figyelmeztettük őket.

A szeretet nem más, mint a figyelmünk áradása. Mindig mindenkor. Akkor is, ha nincs kedvünk hozzá. A gyerekek minden nap ünnep. És elég hamar eljön az idő, amikor már nem lesz fontos a társaságunk,

a szavunk. A gyereknevelés útján, mint legtöbb úton, visszafelé nem lehet gyalogolni. Jóvátenni az elrontottakat talán sikerül, de gyakran lehetetlen.

Az elmaradt ölelést, dicséretet, érdeklődést nehéz pótolni. Ezt a legújabb technikai eszköz sem teszi meg, hiába hitetjük el magunkkal, hogy mi MINDENT megadtunk a gyerekeinknek. Amit adnunk kell és lehet, azt nem árulják a boltban.

Kívánom mindenkinek, hogy megélje a Karácsony misztériumát, legyen az igazi SZERETET ünnepe! Kívánom, hogy az év minden napja a szeretet ünnepe legyen. Adja az Isten, úgy legyen!

K.J.

GONDOLATOK ADVENT 3. VASÁRNAPJÁN

Adj ajkunkra vigasztaló szavakat, ha elmagányosodott és reményvesztett emberekkel találkozunk.” - hallhatjuk gyakran a szentmise keretében, ugyanis benne van a szentmise kánonjában.

Ez számomra egy kérés imádság. Úgy gondolom, hogy ez a kérés soha jobban nem kiáltott bele az életünkbe, mint most a 21. században, ebben a zűrzavaros, beteg világban.

Két szót szeretnék kiemelni: elmagányosodott és reményvesztett. Adventi szent időt ünnepel a keresztény egyház. Ez a szent idő a várakozás ideje. Ha egy kicsit átgondoljuk mennyi és milyen tartalom van e szó mögött életünkben, ráeszmélünk, hogy mennyi mindent rejt a várakozás. A várakozás sokféle, lehet pozitív vagy negatív.

Ha megfigyeljük saját életünket, rájövünk, hogy milyen sok várakozás van benne. Talán az a legszebb várakozás, amikor szülőkké válunk, gyermekünk születését várjuk. De ugyanolyan jó érzéssel tölthet el egy rég nem látott személy érkezésére is várni. Várjuk gyermekeinket az iskolából, hazavárjuk családtagjainkat, várakozunk egy gyalogátkelőhelyen, és várakozunk egy pénztár előtt – ezek mind hétköznapi várakozások.

Azonban olyasmire is várakozhatunk, amit valójában nem várunk, de kénytelenek vagyunk, mert nem kerülhetjük el. Olyasmit, ami már megszokottan érkezik az életünkbe, ami közömbös, ami mégis mindig érkezik, és elviseljük. Nagyon sok, nagy várakozást ismerünk: várunk egy orvosi leletre, egy vizsga eredményére, egy munkahely visszaigazolására. Ezek életünk nehéz várakozásai.

És van, amikor olyasmit várunk, ami már a várakozás idején különös varázssal tölt el. Ami az életben csak nagyon ritkán

fordul elő – ha egyáltalán megadatik valaha is. Várakozás egy találkozással, várakozás Valakire, akit ismerünk, mégis most ismerjük meg. Akinek nem idegen az érintése, mégis most érezzük meg először. Akinek ismerjük a hangját, mégis csak most halljuk meg. Akinek érezzük szépségét, mégis csak most látjuk meg. Akinek ismerjük ölelését, mégis csak most öleljük meg. És várunk. Várjuk ezt a találkozást. Várjuk, hogy megismerhessük, megérinthessük, hogy eggyé váljunk vele.

Számomra az a kérdés, hogy ezen sok várakozás közben mit teszünk, mi van bennünk, mi játszódik le lelkünkben legbelül, milyen érzés van a szívünkben? Ezek a várakozások nagyon sok mindent elárulnak emberi létünkéről. Szent József életet hoznám fel példának. Így írnak róla: „mert a lelke igaz volt és szíve tiszta.” Ez kellene a mi lelkünkben is megszülessen a várakozás ideje alatt, hogy a lelkünk igaz, és szívünk tiszta legyen. Szent József élete is tele volt várakozással: várta, hogy feleségül vegye Máriát, („József, Dávid fia ne félj feleségül venni Máriát, mert a belőle születendő élet a Szentlélektől van.”) majd várta Jézus születését. A várakozást nem negatívumként élte meg, nem lépett a reményvesztettség, az elmagányosodás útjára, hanem ebben a várakozásban a hit erejével végig pozitív maradt. Az ő ajkán igazán elhangzott az imádság, a vigasztaló szó. Ha ő is az elkeseredettség és a reményvesztettség útját követte volna, nem járt volna Betlehemben házról házra, még ha el is utasították, hogy szállást keressen Máriának és a kis Jézusnak.

Számomra az a kérdés, hogy mi hogyan látjuk életünket ebben a várakozásban? Mik és kik vagyunk? Mit diktál a szívünk, hova csalogat a gondolatunk, hiszen rajtunk mú-

lik, hogyan éljük meg a várakozást. Miben és hogyan ismerjük fel Isten közelségét, miben látjuk meg erejét. Mert hiszem, hogy legalább egyszer mindenki átélte az Ady Endre versében szereplő sorokat: „Mikor elhagytak, mikor a lelkem roskadozva vittem, csöndesen és váratlanul átölelt az Isten”. Képes vagyok én a várakozás csendjében meglátni, megérezni mindezt? Nézzük meg a körülöttünk élő embereket. Úgy gondolom, hogy nagyon sok reményvesztett, és elmagányosodott embert találunk akár itt, a közösségünkben is. Milyen szomorú, hogy olyan negatívként éljük meg ezt a várakozást, hogy közben elfelejtünk mindent és mindenkit.

Keressük és várakozunk a kitűzött célunk után, de vajon ez alatt, hogyan látom meg én az Istent, mennyire tud az életem része lenni? Talán csak akkor jut eszembe Isten, ha a kitűzött célotomat nem értem el, és Istent hibáztatom mindezért. Amikor az adventi koszorúkon egy újabb gyertyát gyújtunk, erősebb fényben fog pompázni. Vajon a mi hitünk is egyre erősebb, jobban világít, van az ajkamon vigasztaló szó, tudok magam és mások számára vigasztaló szót adni? Tudok szent József hitével, lelki igazsággal és a szív tisztaságában várakozni, élni? Ahogy az adventi koszorún egyre erősebb a fény, a mi hitünk fénye is úgy erősödni tud. Amikor meggyújtunk egy gyertyát, vigyázunk rá, hogy a szél ki ne fújja azt: vajon hitünk fényére hogyan vigyáztunk az elmúlt év folyamán? Önnünk kell a bennünk kigyulladt fényt, a bennünk fellángolt hitet, mert a költő szavaival élve: „A hit az égi haza lángja, óvjátok vihartól cibáló szélről, mert vaksötét az út, ha kihuny az a kis parányi fáklya.”

RENDAHAGYÓ „FAKANÁL”

Rendhagyó, mert nem egy receptet kínálok, hanem pontosan a százszorosát. „100 Gyergyószéki recept több mint 100 gyergyószéki háziasszony” a címe annak a szép kivitelezésű szakácskönyvnek, amelyet a figyelmedbe szeretnék ajánlani, kedves olvasó! A szinte még nyomdászágú kötetet december 4-én mutatták be a Gyergyószentmiklósi Napok alkalmából. Jelen voltak: a kötet szerkesztője, a Székely Konyhából is jól ismert Jánossy Alíz, Demeter László, ötletgazda, Bartalis Előd, fotográfus, akinek köszönhetően szép és nagyon szép fotók illusztrálják a kötetet és Jancsó Katalin, etnográfus. A könyvismertetőt a Gyergyói TV is közvetítette, moderátor Kolozsi Borsos Gábor, a Figura Színház színésze volt.

A kötet a gyergyószéki székelykonyha legjavát tartalmazza. Hagyományos ételeket, amelyeket minden gyakorló háziasszony ismer, anyáinktól, nagyananyáinktól

örökölték, de kicsit másképp jelennek meg, mert amint azt az egyik receptközlő mondta: „még a tárkonyos pityókaleves is unalmas csak pityókából”, - és találunk „újakat” is a kísérletező kedvűek számára.. Ezeket inkább

az ifjabb korosztály hozta. Minden van, mi szem-szájnak ingere, négy nagy fejezetre osztva: Előételek/ hidegételek, Levesek, Főételek, Desszertek/Sütemények. A szerkesztő bevallotta, hogy a vegetáriánus konyha van kissé gyengébben megjelenítve – errefelé a vega receptekben is van bár egy szelet füstölt szalonna, egy-két kanál zsír...

A 100 recept kezdőknek és haladóknak egyaránt hasznos. A leírások és a fotók alapján a gyakorlatlan konyhatündérek is főzhetnek valami igazán finomat, hazait, ha már ráuntak a gyorséttermek kínálta vagy félkész ételek ízére. Egy finom becsinált leves, füstölttel készített töltött káposzta, az otthon hagyott ízek és illatok sok mindent felidézhetnek, és még a honvágyat is oldhatják. A könyv szép ajándék lehet, még azoknak is, akiknek „mindenük megvan”.

Borszáken több helyen is megvásárolható.

Kolbert Tünde

BORSZÉK TÖRTÉNETE A VÖRÖS ZÁSZLÓ

MAROSVÁSÁRHELYI NAPILAP ALAPJÁN 2. AZ 1960-AS ÉVEK ESEMÉNYEI

1960-ban a Tartományi Néptanács alárendeltségébe tartozó Helyi Fürdővállalat alakult. A Központi Pavilonban egy 80 á-gyas szanatóriumot rendeztek be. 200 szobába bevezették a vizet és a villák egy részében kicserélték a csempekályhákat. A betegek 21 napos gyógykezelésben részesültek, az üdülni vágyók 12 napot ültek Borszáken. Sí- és bobversenyt is szerveznek. A Tartományi Közélemezési Tröszt egy brassériát létesített (étterem-típus).

Megkezdtek a magasfeszültségű villanyvezetékek kiépítését.

A borvíztöltőde országos 2. helyen végzett a termelési versenyben.

Városszinten tisztasági hónapot szerveztek.

Megalakult a Takarékszövetkezet és Betét Ügynökség borszéki fiókja (C.E.C.), első munkatársa Czimbalmos Károly volt. A vállalatoknál voltak C.E.C.-felelősök: az Apeminnél Simon Erzsébet, a Fürdővállalatnál Oláh Gabriella, az Élelmészeti Trösztnél Fokt János.

A szénbánya nevesített bányászai: Boka János párttitkár, Küsmődi István bányamester, Lukács Vencel, Marti József, Rákóczi Béla, Ruzska Béla, Ruzska György, Sárpáti Péter, Straff Antal és Siller F. József.

A mészraktárliszt termelés évi hétezer tonna. A cég a csikszeredai Kitermelő és Bányaiipari Vállalathoz tartozik.

A volt C.F.R. kantint átépítették és egy korszerű vendéglő lett, a teraszon pedig söröző.

1961-ben 32 orvos és középkader teljesített szolgálatot Borszáken. Az üdülni és gyógyulni vágyók száma elérte a harmincezeret. Vasúti menetjegyirodát nyitottak. Hét villába bevezették a vizet és kanalizáltak. Egy 350 férőhelyes nyári étkezdét létesítettek, de kritikaként elhangzott, hogy a Fürdővállalat nem vezette be a két menüs ebédrendszert. Decemberben 12 napos sítábor szerveztek 120 sportolónak. Amúgy 500 táborozó tartózkodott az üdülni telepen. Az iparvasúton pár lejárt lehetett utazni gőzfűtéses, villanyvilágításos vagonokban.

Az Apemin üzemi műkedvelőcsoport betanulta Kiss-Kováts: „Vihar a havason” című színművet.

A kőbánya 500 köbméter követ termelt az utcák kikövezésére. Élmunkások: Albert Ignác kőfaragó, Márkos István főgépező, Kristály László traktorista és Schiller Mihály kőfaragó.

A mészraktárliszt részleg a Maros Bányaiipari Vállalathoz tartozott. Élmunkásai: Csibi András, Ghel János a szárítókemence fűtője, Talmájer Mihály és Vaszi András.

A szénbánya szolgálati jutalomba részesíti a 10 év munkaidővel rendelkező bányászokat: Boka János, Erdélyi Imre, Krammer István,

Rákóczi Béla, Ruzska György és még 119 személy. A csillék felvonására csörlőberendezést szereltek.

Borszáék és Maroshévíz között öntözőkocsi járt és locsolta az utat, hogy ne porozzon. A városban helyi járat közlekedik. Kezdetben 2 autózvezetővel, majd csak eggyel, végül felszámolták.

A könyvtárosok tapasztalatcseréjét Borszáken tartották. Augusztus 22-től a román film fesztiválja zajlott a városban.

A marosvásárhelyi Sportiskola 120 diákja Borszára jött sítáborba.

1962-ben a város 2 825 ezer lejt kapott víz- és csatornázási munkálatokra.

Mozgó fogászati karaván kéthónapon át Borszáken végez röntgen és laborvizsgálatot. A szénbánya főmérnöke Drăgici Ioan volt. Beiktatták az automata kapcsolót a szivattyú működésénél. A szakszervezeti bizottság elnöke Kopacz Lajos volt, maga is színjátész. Élmunkások: Cuzic Alexandru, Krammer István, Ruzska György és Straff Károly.

Újrafoglalták a Fő- és Köztársaság-kutat. Az országban első ízben végeztek ilyen jellegű munkát hazai szakemberek. Nőtt a vízhozam és a szénsavtartalom, mintegy 30%-kal. Sikeresül a 2,4%-os szinten tartani az üvegterőrést. Fémbetétes parafabetétes palackzárót használnak. Nevesített munkások: Farkas Gyula és Török Béla brigádfelügyelők.

(folytatás az 5. oldalon)

LÉLEKMELEGÍTŐ

(folytatás a 4. oldalról)

Karácsonyra készülve tudatosítanunk kell, hogy mekkora ajándékot kaptam Istentől, hogy én vagyok a megajándékozott.

A félelem hulláma árasztja el folyamatosan az emberiséget, ez alól az egyház sem kivétel. Az emberek a védekezésbe menekülnek, a saját boldogulásukért küzdenek a szeretet helyett. Így törekvéseik arra irányulnak, hogyan lehetnek sikeresek, hogyan győzhetnek, és emiatt csak önzően magukra koncentrálnak.

A mai ember legnagyobb bűne, hogy nem tud szeretni, emiatt félelem tölti be mindannyiuk szívét. Nem lehet szentségben élni a szeretet nélkül. Az egész teremtett világ nyög, várják, hogy megnyilvánuljanak Istennek fiai. De a keresztyének túl elfoglaltak, leterheltek, szinte nincs is idejük szeretetteljesnek lenni. Ha megismerjük az Isten tökéletes szeretetét, akkor szembesülünk azzal, hogy a miénk milyen esetlen, és igazán elkezdünk vágyani arra, hogy Isten töltsen be a szívünket az ő tökéletes szeretetével, mert egyedül ez az, ami képes felülírni a félelmeket. Ez lehetne karácsony vágya és ajándéka.

Láthatjuk azt, hogy a félelem falat épít az emberek köré: a lehetetlenség és tehetetlenség falát.

A félelem legyőzésének módja, hogy Istent és az embereket jobban szeressük, mint a félelmünket vagy bármi mást. A félelemmel mindenkinek egyedül kell megküzdenie, olyan módon, hogy él az Istentől kapott választás hatalmával, és azt választja hit-

tel, amit Isten az ő végtelen szeretetével már ennek érdekében megtett. Jézus Krisztus teljes diadalt aratott a kereszten, a hívő embernek csak meg kell ragadnia hit által azt a győzelmet, amit már Jézus megszerzett. A félelem akadályoz abban, hogy belépjunk Isten országába. Hittel bele kell állni az isteni igazságokba, és az Isten fegyverével, a szeretettel ellene kell állni a Sátán fegyverének, a félelemnek.

A félelem legyőzéséhez bátorság kell. Úgy lehet legyőzni, ha hatalommal szembenézünk a félelmekkel, és nem menekülünk előle, hanem „beleugrunk” abba a helyzetbe, amittől félünk. Megtapasztaljuk, hogy akik már legyőzték a félelmeiket, azokra nem hat már a fenyegetés.

Isten mindenkinek egy drága ajándékot adott, amivel még az angyalok sem rendelkeznek. Ez a választás hatalma. Választhatom az életet a halál helyett, a hitet, a szeretetet a félelem helyett, a megbocsátás útját a gyűlölködés helyett. Választhatom a változást, az isteni megoldást a saját erőlködésem helyett.

A szabad akarat Isten csodálatos ajándéka az ember számára, amit még maga a Teremtőnk is tiszteletben tart. Fontos tudnunk, hogy hatalmat kaptunk Jézus Krisztus által, éljünk ezzel a hatalommal, a félelemmel szemben is. Így szólhat karácsonykor nekem és nekünk is az isteni üzenet: „Dicsőség a magasságban Istennek, és békesség a földön a jóakarató embereknek!” De csak így.

A pap

*Szeretettel teljes
karácsonyt, valamint minden
jóban és csak jóban gazdag,
boldog új esztendőt kíván a
Források szerkesztőse!*

Kép: **Maier Delia IV.** A osztályos tanuló
A Csíkszeredai Gyermek Ház - Maroshévíz
fiók, borszéki csoportjának munkáiból.

Újítók: Eigel József, Mucha Albin, Molnár László, Szócs Zoltán és Vild Mihály.

Útépítési munkálatok kezdődtek Eigel Eugen útmester és Chelărescu Ionel technikus irányítása alatt: útgömbölyítés, árokkarbantartás, padkavágás, vasbetonhíd építés. Úthengerkezelő és csoportvezető Csergő György volt.

A tartomány pártkonferencián felszólalt Blaga Ioan borszéki bányász.

A turistaszezon kezdésével egyidőben megnyílt a turisztikai iroda és a vasúti jegyiroda is.

300 hellyel több van az üdülőtelepen. Ebben az évben is szerveztek sitábort Borszáken.

A mészakőplaszt épületét kibővítették. Ezer tonna nyersanyag raktározására alkalmas raktár épült, itt van a törögép is.

1963-ban a marosvásárhelyi ONT Carpați ügynökség Borszáken turisztikai fiókot létesített. Új autóbuszjáratok indultak Borszék-Békás, illetve Maroshévíz-Borszék között. 930 minősített szoba várta a vendégeket. Összesen 29 336 üdülő volt Borszáken. A maroshévízi első osztályú váróterem a Borszákre- vagy Borszákról érkező turistáknak volt fenntartva. Az elszállásolási irodánál 22 ágy állt az éjszaka érkezők rendelkezésére. Borszék mentőkocsit kapott.

Van sportcikkeket árusító üzlet és ékszerüzlet. Nyitottak egy trafikot és egy ajándékokat árusító bódét. Bővítik a cukrászdát, egy 100 férőhelyes terasz készül és étterem-mé alakul.

A dolgozók nemzetközi szolidaritásának napja alkalmából (május 1) kétezer fő részvételével nagygyűlést tartottak. Fokt Mária borszéki levelező arról tájékoztatja az olvasókat, hogy Borszáken helyi autóbuszjáratot indítottak.

A borvíztöltőde élmunkásai: Boldizsár Ernő, Farkas Gyula, Gajdó Irén, Sebesi Róza I. és Sebesi Róza II. Kristály Antal 4 újítást nyújtott be, Szócs Zoltán két újítással jeleskedett.

Hétszáz ezer lejes beruházással elkészült a Munca Colectivă Kiszolgáló komplexuma: női és férfifodrászat, kozmetika, szabó és cipésműhelyek.

Borszáken 26 orvosi rendelő állt a betegek rendelkezésére. Korszerűsítették a gyógyszerterázt.

A folytatást a következő számban közöljük.

Farkas Aladár

KÖNYVSAROK

KISGYÖRGY ZOLTÁN: HARANGOSKÖNYV. TORNYOK MAGASÁBAN ERDÉLYBEN. TORTOMA KÖNYVKIADÓ BARÓT, 2010

A szerző 1932-ben született, okleveles geológus, a Háromszék napilap munkatársa, helytörténész. Régóta kutatja Erdély harangjait, megkeresve a legrégebbieket is.

Sok érdekességet találtam ebben a könyvben, ezért merem ajánlani olvasóinknak.

„1456. június 29-én kelt úgynevezett Imabullájában III. Calixtus pápa az egész egyházra előírta a déli harangszót”. Hunyadi János 1456. július 22-én Nándorfehérvárnál leverte a törököket, a pápa a győzelem örömeire módosította a kiadott bullát. A déli harangozás, tehát elsőként Magyarországon lett szokássá, de később elterjedt az egész keresztény Európában.

Erdélyben már a XI. században használtak harangokat. A világ legnagyobb harangja a moszkvai Kolokolt (Cár-harang), 1735-ben készült, súlya 216 tonna. Magyarország legnagyobb harangja Budapesten a Szent István Bazilikában van, súlya 9,2 tonna. Erdélyben a brassói Fekete-templomban található harang súlya 6,4 tonna. Régiókban Gyergyószárhegyen a plébániatemplom harangja 1,3 tonna, a csíksomlyói kegytemplom harangja 1,1 tonna. Az egyik legrégebbi, használaton kívüli harang közel 700 éves, Bardócon található. Műemlék értékűek a XVII. századból származó kobátfalvi és székelyderzsi harangok. Az első magyar feliratú harang a háromszéki Bikfalván van (1540-ből).

Híres harangöntő gyár működött Aradon, a Hönig-gyár. Erdélyben több mint 70 Hönig harang szól. 1927-1937 között acélharangokat öntöttek a rescabányai gépgyárban és a brassói Metelurgia Română Rt.-ben. Nagyszebenben a Ferroagricola cég is öntött harangot (gyergyótekerőpataki harang (1925)). A nagyszebeni Paksa András műhelye 1925-1938 között öntött harangokat, a székelykeresztúri unitárius templom nagyharangját is. A temesvári NOVOTNY cég S alakú lyukas harangokat öntött: ilyen a maroshévízi ortodox templom harangja (1900 és 1924), Gyergyóremete (1905), a gyergyószárhegyi ferences templom harang-

jai (1913,1929), a gyergyószentmiklósi katolikus és görög-katolikus templom harangjai (1926 és 1927), a vaslábi ortodox templom harangja (1930), a dánfalvi templom harangja (1931). A két világháború között Bukarestben készítettek harangot. Többségük még ma is működik.

A borszéki ortodox templom harangját a bukaresti Bibliai Intézet öntötte 1971-ben, a maroshévízi Szent Illés kolostor harangját pedig 1975-ben. Marosvásárhelyen a Balogh József harangöntő család műhelyéből került ki a zilahi református egyház számára. A marosvásárhelyi Rácz-féle öntőműhelyből került ki a csíkszeredai református templom harangja (2000). Székelyudvarhelyen Lázár Imre mérnök fa- és fémmfeldolgozó műhelyében színesfém-öntödét alapított 1991-ben. 2009-ben több mint 100 harangot öntöttek. 2004-ben Gyergyócsomafalvának öntöttek itt új harangot. A Lázár-műhely mellett található Székelyföld leggazdagabb haranggyűjteménye.

A könyv érdekessége, hogy elemzi a harangfeliratokat. Kronológiai sorrendben tárgyalja a harangok történetét. Ismerteti a harangokhoz kötődő népi hiedelmeket és szokásokat. Külön fejezetben tárgyalja a harang témájú szépírást, költeményeket. Szinte minden harangról fehér-fekete fotót közöl, sőt a mellékelt DVD-n sok harang hangját is meghallgathatjuk. Érdekes olvasmány.

Farkas Aladár

MESÉLŐ MÚLT

Borszék, a székely fürdők királya, a fejlődésnek arra az útjára lépett, mely tengersok természetadta kincset ismertté fogja tenni ország-világ előtt. Ha a nagyszabású tervekből, melyeket a székelyföldi kirendeltség agilis és komoly akaratú vezetője: dr. Koós Mihály és a fürdő új bérője: Fekete Mór tag kontúroiban kifejtett, csak annyi valósul meg, amennyit egy évtized munka programjaként felállított (pedig 50 esztendőre bérelte ki a csodaszép helyet), akkor is a szédületes emelkedés és fejlődés prognosztikája tárul lelki szemeink elé.

Most még csak a kezdet legkezdetén állunk, — de a jóakarát, az áldozatkészség, párosulva a szakértő és dicséretes üzleti szellem fáradhatatlanságával, megnyitja az utat arra, hogy a természet pazar áldásai mellé az emberi szorgalom munkáját csatolva

(folytatás a 7. oldalon)

(folytatás a 6. oldalról)

Borszék azzá legyen, amire hivatva van: egy internaciális világfürdővé.

Egyelőre csupán arról az ünnepélyes aktsúrról tartom kötelességemnek beszámolni, mely a székely érdekből is annyira fontos új éra megújítójaképpen szerdán, Borszáken lejátszódott: a fürdő ünnepélyes megnyitójáról.

Dacára a kellemetlen, esős időnek nagy érdeklődés mutatkozott az új korszak kapu nyitása iránt, különösen a legközelebb érdekeltek körében, kiknek nagy serege gyűlt össze ez alkalommal. Közélebből és távolból eljöttek a különböző felekezetek lelkipásztorai, hogy ékes szövegökkel kérjék Isten áldását az eljövendő új korszak munkájára, annak hazafias, társadalmi hatására, a vallások egybeforradásának eme lélekemelő aktsúrával is bizonyítván, hogy a fő cél: a fürdő internaciális tétéle, miáltal kiaknázatlan kincsésbánya csöztül fogja ontani a jólétet a szegény székely környékre. Részt vett az ünnepben annak a kormánynak közegeként, mely a székelység sebeinek terápiás és okszerű gyógyítására oly nemes áldozatkészséggel siet, a székely kormánybiztosság vezetője: dr. Koós Mihály, ki komoly tudásából és fajszeretéből fakadt útmutatója is volt a fejlődésnek.

Szent misével kezdődött a Borszék kis fürdő kápolnájában az ünnep. Ezt Ferenczi Károly gyergyói főesperes szolgáltatta fényes segédlettel s az ő szertartását követőleg

Campeanu Ioan szintén gyergyói gör. kat. főesperes fungált.

A közönség ezután a szakadó esőben a Remény-szálloda üveges nagytermébe vonult. A kutaknak és fürdőknek programszerű megáldását, újjászenteletét a kellemetlen időjárás megakadályozta ugyan, de annál bensőségebb volt az ünneplő közönség hangulata, mikor meghallgatta azokat a vallásos áhitattal, hazafiságtól áthatott beszédeket, melyekkel ez időre a különböző hitvallású papok valósággal Isten házává avatták még a dárídók színhelyét is a szép jövő napsugarainak reménykeltő fénykévével.

Ferenczi Károly, Campeanu Ioan főesperesek Gyergyószentmiklósról, Páll Károly ref. körlelkész Maroshévízről, Csifó Salamon kolozsvári unitárius lelkész, Marton Miksa izraelita rabbi Dicsőszentmártonból szeretetben egybeforradó ékes beszédekben méltatták a nap jelentőségét.

Ízletes bankett követte nemsokára a fürdő vendéglő nagytermében a felszentelés és áldás magasztos aktsú, melyet az új bérlő még azzal tett érdekesebbé, hogy bőkezűen megvendégelték a fürdő összes alkalmazottját a vendéglő teraszán. Csupa öröm volt nézni a vidáman lakmározó egyszerű székelyeket, kik vidám szemekkel, meleg bizalommal néztek a jövőbe, mely az ő jövőjüket is besugározza.

A honoráriumok népes bankettjén az első szót a vendéglátó házigazda mondotta:

Fekete Mór meleg szívvel ígérve meg, hogy szülőföldjének fog használni józan, becsületes munkával s Isten segítségével fog is a fürdő felvirágoztatásával. Dr. Koós Mihály a székelyföldi kormánybiztosság vezetője helyezte ezt követő beszédében kilátásba, a kormány legmesszebbmenő erkölcsi, sőt anyagi támogatását a szorgos munka ígéretének támaszul s egyben üdvözölte a közbirtokosságot. Dr. Vámosy Zoltán, a fürdő népszerű orvosa a közlebből és távolból összegyűlt vendégekre emelte poharát mesterien kidolgozott beszédében, köztük a kormány, az egyház és a sajtó képviselőire, mire dr. Szász Károly a szép asszonyokra köszöntött, kik nélkül egy fürdőn még a nap se ragyog, első sorban említve a fürdőbérő kellemes és chikkes feleségét. Páll Károly a megelőző évek vezetésére, Csifó Salamon dr. Koós Mihályra s aztán dr. Tiltscher Ede Sándor János államtitkára mondottak áldomást, akit, mint Borszék fejlődésének első munkását nyomban táviratilag üdvözölt is a társaság. Aztán jöttek a „vad” toasztok.

A kedélyes hangulatú ebéd, vacsorába olvadt át, tarkítva az egyszerű nép táncmulatságával s dallamossá téve Balogh Jancsi zamatatos muzsikájával. Szép kezdete volt egy ragyogó jövőnek!

Szász Károly ref.püspök

Közreadja: Pethő Csongor

HIRDETÉS

A Zöld Optika ingyenes szemvizsgálatot biztosít kéthetente csütörtökön 10 - 12 között a Borszéki egészségházban, 2022. január 13- án és 27-én.

Lehetőség van olvasó és távol-látó szemüveg rendelésére, vagy lencsecserére. Minden megrendelt szemüveg esetén ajándék is jár.

Időpontfoglalás a 0730 398 636-os telefonszámon lehetséges.

SAKK VODA COSTELLE

A novemberi számban megjelent feladvány megoldása:

1Vf1+!!-Kxf1

2He3++-Kg1

3Bf1#

Megoldás: Vodă Costel

Új feladvány!

A mellékelt ábrán egy sakk diagrammát mutatunk be. A sakk kedvelőit arra kérjük, hogy oldják meg a feladatot, majd a megoldást küldjék el a turism.borsec@gmail.com e-mail címre. A megoldást a következő számban közöljük.

A fehér lép, matt 3 lépésből.

BORSZÉKI POLGÁRMESTERI HIVATAL

Str. Carpați, nr. 6/A

ISSN 1224 - 1709

Felelős szerkesztő: Moga Renáta

Szerkesztőség: Ballai Erzsébet, Farkas Aladár, Fazakas Emese, Fazakas Mihály Emese, Ferency József, Kolbert Tünde, Kovács Júlia, Márton József, Pethő Csongor, Rédei Botond

Számítógépes szerkesztés: Moga Attila

Nyomda: F&F INTERNATIONAL - Gyergyószentmiklós

Január

H	K	Sz	Cs	P	Sz	V
					1	2
3	4	5	6	7	8	9
10	11	12	13	14	15	16
17	18	19	20	21	22	23
24	25	26	27	28	29	30
31						

Február

H	K	Sz	Cs	P	Sz	V
	1	2	3	4	5	6
7	8	9	10	11	12	13
14	15	16	17	18	19	20
21	22	23	24	25	26	27
28						

Március

H	K	Sz	Cs	P	Sz	V
	1	2	3	4	5	6
7	8	9	10	11	12	13
14	15	16	17	18	19	20
21	22	23	24	25	26	27
28	29	30	31			

Április

H	K	Sz	Cs	P	Sz	V
				1	2	3
4	5	6	7	8	9	10
11	12	13	14	15	16	17
18	19	20	21	22	23	24
25	26	27	28	29	30	

Május

H	K	Sz	Cs	P	Sz	V
						1
2	3	4	5	6	7	8
9	10	11	12	13	14	15
16	17	18	19	20	21	22
23	24	25	26	27	28	29
30	31					

Június

H	K	Sz	Cs	P	Sz	V
		1	2	3	4	5
6	7	8	9	10	11	12
13	14	15	16	17	18	19
20	21	22	23	24	25	26
27	28	29	30			

fotó: Cseresznyés Ferenc

Borszék
2022

Július

H	K	Sz	Cs	P	Sz	V
					1	2
3	4	5	6	7	8	9
10	11	12	13	14	15	16
17	18	19	20	21	22	23
24	25	26	27	28	29	30
31						

Augusztus

H	K	Sz	Cs	P	Sz	V
1	2	3	4	5	6	7
8	9	10	11	12	13	14
15	16	17	18	19	20	21
22	23	24	25	26	27	28
29	30	31				

Szeptember

H	K	Sz	Cs	P	Sz	V
			1	2	3	4
5	6	7	8	9	10	11
12	13	14	15	16	17	18
19	20	21	22	23	24	25
26	27	28	29	30		

Október

H	K	Sz	Cs	P	Sz	V
					1	2
3	4	5	6	7	8	9
10	11	12	13	14	15	16
17	18	19	20	21	22	23
24	25	26	27	28	29	30
31						

November

H	K	Sz	Cs	P	Sz	V
	1	2	3	4	5	6
7	8	9	10	11	12	13
14	15	16	17	18	19	20
21	22	23	24	25	26	27
28	29	30				

December

H	K	Sz	Cs	P	Sz	V
			1	2	3	4
5	6	7	8	9	10	11
12	13	14	15	16	17	18
19	20	21	22	23	24	25
26	27	28	29	30	31	